

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) 40/94;
- Naruszenie art. 52 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2021 r. – Les Éditions P. Amaury / EUIPO – Golden Balls (BALLON D'OR)**(Sprawa T-478/21)**

(2021/C 382/48)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Les Éditions P. Amaury (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i M. Laborde)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Golden Balls Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy BALLON D'OR – unijny znak towarowy nr 4 226 148*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie R 1073/2020-4**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Czwartą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2021 r. – TenneT TSO i TenneT TSO / ACER**(Sprawa T-482/21)**

(2021/C 382/49)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* TenneT TSO GmbH (Bayreuth, Niemcy), TenneT TSO (Arnhem, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci D. Uwer, J. Meinzenbach, P. Rieger, R. Klein i S. Westphal)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności decyzji komisji odwoławczej ACER A-001-2021 (wersja skonsolidowana) z dnia 28 maja 2021 r. utrzymującej w mocy decyzję ACER 30/2020 z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie wniosku OSP w regionie wyznaczania zdolności przesyłowych Core dotyczącego metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności z prawem zakresu stosowania potwierdzonej metodologii podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych. Zgodnie z tym zakresem stosowania co do zasady „wszystkie” elementy sieci o poziomie kilowoltów 220 i wyższym kwalifikują się do podziału kosztów zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” stosownie do art. 16 ust. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie energii elektrycznej”). Jest to niezgodne z prawem. Zakres stosowania metodologii podziału kosztów powinien być zgodny z procesem wyznaczania zdolności przesyłowych, zgodnie z którym jedynie w przypadku elementów sieci o wartości PTDF wynoszącej co najmniej 5% istnieje techniczna możliwość ograniczenia obrotu transgranicznego, a zatem wprowadzenia wymogu stosowania mających znaczenie transgraniczne środków redysponowania i zakupów przeciwnych.

Należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ narusza ona w szczególności art. 16 ust. 13 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej i art. 74 ust. 2 i 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (zwanego dalej rozporządzeniem „CACM”). Komisja odwoławcza pomija okoliczność, że konieczna jest podstawa prawna, aby rozszerzyć podział kosztów zgodnie z zasadą zanieczyszczający płaci również na elementy sieci o wartości PTDF poniżej 5%.

Taka podstawa prawna jednak nie istnieje. Co więcej, objęcie prawie wszystkich elementów sieci zakresem stosowania przedmiotowej metodologii narusza art. 74 rozporządzenia CACM, ponieważ powoduje niewłaściwe zachęty i jest niezgodne z ustawowymi obowiązkami i zobowiązaniami OSP.

2. Zarzut drugi dotyczy konieczności stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji za względu na to, że komisja odwoławcza niezgodnie z prawem potwierdziła, iż metoda śledzenia przepływu energii elektrycznej poprzez barwienie („Power Flow Colouring Method”, zwana dalej metodą „PFC”) jest metodą rozkładu przepływów mającą zastosowanie do przedmiotowej metodologii.

Metoda PFC jest sprzeczna z celem art. 6 ust. 13 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej polegającym na ustanowieniu zasady zanieczyszczający płaci. Metoda ta nie jest oparta na rzeczywistych przepływach fizycznych, tylko raczej na wynikach rynku wirtualnego. Powszechnie wiadomo jednak, że fizyczne przepływy różnią się od wyników rynkowych. Zatem wynik metody PFC nie pozwala wiarygodnie wskazać rzeczywistego sprawcy odnośnych ograniczeń przesyłowych. W efekcie metoda PFC nie pozwala też na stworzenie odpowiednich zachęt do zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, działań zaradczych i skutecznych inwestycji, wbrew art. 74 rozporządzenia CACM. Co więcej, komisja odwoławcza nie dokonała należytej oceny aspektów technicznych, co prowadzi do niezgodności metody PFC z prawem i do niewiarygodnych wniosków wyciągniętych na podstawie nie dokonanej należytej oceny.

W odniesieniu do rozkładu przepływów komisja odwoławcza również niezgodnie z prawem potwierdziła pewne założenia, które powinny mieć zastosowanie jedynie do procesu rozkładu przepływów na elementach sieci wysokiego napięcia prądu stałego (sieci HVDC). Założenia te są fizycznie nieuzasadnione, sprzeczne z art. 16 ust. 13 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej i powodują wzrost kosztów alokacji do elementów sieci HVDC. Ponadto założenia te powodują nierówne traktowanie elementów sieci HVDC w stosunku do elementów sieci prądu przemiennego (sieci AC). Komisja odwoławcza nie dokonała należytej oceny tych założeń dotyczących sieci HVDC i wyciągnęła niewiarygodne wnioski na podstawie niewystarczających dowodów.

3. Zarzut trzeci dotyczy konieczności stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji za względu na to, że niezgodnie z prawem potwierdza ona wspólny pułap przepływów kołowych ustalony przez ACER jako 10 % na podstawie estymacji kosztów. Jest to niezgodne z art. 16 ust. 13, ponieważ pułap ten nie jest oparty na rzeczywistych danych dotyczących poziomu przepływów kołowych, jaki istniałby, gdyby strukturalnych ograniczeń przesyłowych nie było. ACER nie jest właściwy do określenia pułapu jako 10 %. Pułap ten nie uwzględnia również art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej, zgodnie z którym operatorzy systemów przesyłowych mogą wykorzystać do 30 % na potrzeby przepływów wewnętrznych, marginesów niezawodności i przepływów kołowych. Ponadto dokonana przez komisję odwoławczą ocena jest oparta na błędach faktycznych i tworzy nieodpowiednie zachęty do inwestycji sieciowych, wbrew art. 74 rozporządzenia CACM. Co więcej, komisja odwoławcza naruszyła prawo, stwierdzając, że art. 16 ust. 13 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej wymaga pułapu przepływów kołowych jedynie dla obszaru rynkowego, nie zaś dla granic obszaru rynkowego.

Postanowienie Sądu z dnia 13 lipca 2021 r. – PZ / Komisja

(Sprawa T-49/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/50)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z 12.4.2021.
